

IZ RAKITNE

Otroški smeh izza zdraviliških zidov

Mladinsko klimatsko zdravilišče na Rakitni je že sprejelo svoje prve varovance. Tako je od 9. novembra na zdraviliškem okrevanju 9 otrok, ki jih spremljajo štiri mamice. In čeprav je o povsem strokovnih uspehih težko dajati neke ocene, pa je nesporna ugotovitev, da se malim okrevančkom zdravje vrača. Še več. Polni so zadovoljstva in radoživosti. Kot vemo, to naše tako težko pričakovano zdravilišče – zgrajeno iz sredstev tretjega ljubljanskega samoprispevka – deluje še kot delovna organizacija v ustanavljanju. V teku so prizadevanja za njegovo dokončno konstituiranje. V zdraviliškem domu je z rednim delom že pričela polovica strokovnega kadra (zdravnik specialist, višja medicinska sestra, srednje medicinske sestre, vzgojiteljica...), ki se na delo vozijo iz bližnje in širše ljubljanske okolice.

Otvoritev zdravilišča je bila ob letošnjem občinskem prazniku 27. aprila in mnogim je znano, da so bile glavne ovire za sprejem prvih otrok težave pri oskrbi z vodo. Novi rakiški vodovod je zaradi ugotovljenih »napak« – nekateri vikendaši in domačini so star vodovod z oporečno vodo priključili na novega – vseboval oporečno vodo. Z intervencijo strokovnih služb so v teku dela za odpravo teh nesmiselnih ovir in pričakovati je, da bo z novim letom nov vodovod prinašal le neoporečno vodo. Vodstvo zdravilišča se je kljub temu odločilo, da z odlašanjem sprejema otrok preneha in od 9. novembra je prva skupnica tu. Čeprav imajo od ustanoviteljca mestne zdravstvene skupnosti za letošnje leto odobrena sredstva za 1000 oskrbnih dni so glede zagotovitve »varnega« okrevanja zaenkrat sprejeli le to skupino. Ustresen režim glede uporabe vode (redno jo prekuhavajo) je vzpostavljen in ne obstoja nekakršna bojazen pred kakršnokoli nevarnostjo, nam je v razgovoru dejal Damjan Vidovič – direktor delovne organizacije v ustanavljanju. V decembru prihaja na Rakitno nova skupina otrok in zapišemo še to, da okrevanje koristijo otroci – bolni na dihalnih bodisi za preventivno zdravljenje ali podaljšano zdravljenje po odpustu iz bolnišnice. Zmožljivosti na Rakitni omogočajo prijetno zdravljenje najmanj 64 bolnikom v eni skupini, kar pomeni, da bodo morale zdravstvene skupnosti bolj smelo odvezati mošnjo z denarjem in omogočiti večjemu številu otrok še kako potrebno zdravljenje v tem lepem gorskem okolju, ki ga tudi v najbolj grdih dneh ne doseže ljubljanska megla. Zdravje je naše največje bogastvo in otroci – po podatkih izjemno veliko število otrok bolega na dihalih – ga še kako potrebujejo.

Turistično srečanje Vičanov v Iški vasi tokrat na fotografijah

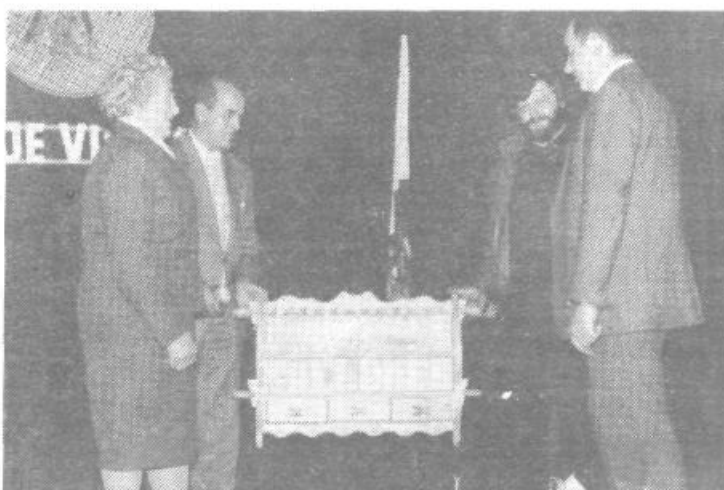
Iškovarci so ponosni na mlade pevke, zato si brez njih prireditve skorajda ne predstavljajo. Ob kvalitetnem prepevanju so nam prikazale tudi likanje koruze.

To leto smo povabili folklorno skupino iz Šentjošta. Bili so poskočni, navihani in napravili so resnično dobro razpoloženje

Ljubljanska turistična zveza nam je doslej vedno stala ob strani, tokrat pa nas je vse skupaj presenetila s priznanjem, katerega je s pravim navdušenjem sprejel Maks Klanšek, predsednik Sveta za pospeševanje turizma, ki je bil pobudnik srečanja.

Nedvomno velja, da srečanje tudi zbližuje. Očiten prikaz društvene dejavnosti v naši občini. Turjačanov je bilo na prireditvi kar 24. V znak še tesnejšega sodelovanja in zahvale za dobro organizirano prireditev pa so Iškovarcem izročili simbolično darilo, sklednik izdelan na Turjaku.

PETEGA NOVEMBRA NA SREDNJI ŠOLI ZA RAČUNALNIŠTVO

Predstavili so novo izobraževalno opremo

Vodja strokovno-tehničnega razvoja na šoli je Edo Srnčad, je ob predstavitvi dejal takole:

»Na naši šoli se že leta trudimo, da izboljšamo materialno osnovo za delo. Vsako leto nam uspeva v sodelovanju z Izobraževalno skupnostjo in predvsem tudi na podlagi svobodne menjave dela zagotoviti novo opremo in tako imamo tudi letos predstavitev računalnikov SOKOL, COMCORDERJA HITACHI, fotokopirnega stroja NASHUA in računalniške učilnice DIALOG.

– Kako ste do nove opreme prišli, kdo vam je pomagal?

Računalniško učilnico SOKOL sestavljata dva računalnika, SOKOL 2 s trdim diskom in pa 6 računalnikov, SOKOL 1 z gibkim diskom. Prav tako imamo v učilnici printer in še nekaj ostale, periferne opreme. To učilnico smo postavili po zaslugi Zveze organizacij za tehnično kulturo Slovenije, ki je to opremo posodila za izvajanje pouka, raziskovalnega dela in razvoj programske opreme zase in za njih, ter za vodenje in izvajanje tečajev. Šola je ob tej opremi dokupila še dva računalnika in pa tiskalnik ter ploter, tako, da je tudi nekaj lastne opreme, katere skupna vrednost je več kot 6 starih milijard. CAMCORDER HITACHI nam je podarila EMONA, izvozna TOZD GLOBUS. Že nekaj časa se na šoli ukvarjamo z vzpostavljanjem lastnega video-programa. Že 3 leta snemamo svoje raziskovalne naloge, ki jih predstavljamo doma in v tujini. Do zdaj smo vse to počeli z izposojeno opremo, od letos dalje pa lahko po zaslugi Emone snemamo in predvajamo z lastno opremo.

Morda je čudno, da predstavljamo tudi razmnoževalni stroj NASHUA, ker bi bolj sodil v čisto administracijo, vendar pa, ker se v novem programu računalništva prostor namenjen strokovnim predmetom delno ozi na račun splošne izobrazbe, želimo ta prostor čim bolj izkoristiti. To pa lahko storimo le tako, da pouk čim bolj izpopolnimo. Ena od modernejših oblik je tudi uporaba grafoskopa in folij, prav te folije pa bomo lahko izdelovali zdaj kar na šoli sami. Pridobitev je tudi računalniška učilnica Dialogov, katere pa smo dobili že lani. To je 8 računalnikov, ki zagotavljajo v kombinaciji z računalniško učilnico Partner nemoten pouk predmetov na programski opremi.

– Mojca Vergar, dijakinja 4. letnika je v imenu dijakov dejala:

– Mislim, da je to za nas velika pridobitev, za šolo in dijake, ki bodo zdaj že v prvem letniku spoznali tehnologijo, se začeli ukvarjati z računalništvom in tako kmalu spoznali, ali jim to leži, ali so se pravilno odločili. Pridobili bodo tudi splošno izobrazbo iz računalništva, za katero se mi zdi, da je in bo potrebna za nadaljnji študij ali službo.

Iz pozdravnega govora ravnatelja Staneta Vrtiča:

»Zelo smo hvaležni Gorenju, njeni TOZD Računalniška oprema, ki nam je pod ugodnimi pogoji omogočila nabavo osmih Dialogov. Šola v razvoju napreduje, v zadnjem času smo v sodelovanju z Zvezo organizacij za tehnično kulturo Slovenije in Emono veliko dosegli. Lahko sicer ugotovimo, da smo še precej daleč od tistega, kar želimo, vseeno pa bi mladim radi nudili boljše pogoje za učenje. Mislim, da smo od pričetka usmerjenega izobraževanja, dosegli nek nivo in da v neki meri zadovoljujemo potrebe dijakov in učiteljev.

Naši načrti so precej povezani z željo po pridobitvi novih prostorov. Želimo zgraditi prizidek k šoli, saj sodelujemo z Iskra-Delto in bi skupaj s proizvajalcem računalniške opreme ustanovili na tem območju nekakšen izobraževalni center, ki bi služil tako mladini, kot tudi izobraževanju kadrov, katere potrebuje Iskra-Delta. Kot pa vemo, so materialni pogoji vedno slabši, zato se ta ideja tudi nekoliko odmika, vendar pa vseeno upamo, da bomo, če ne v tem, pa vsaj v naslednjem srednjoročnem obdobju to zamisel tudi realizirali in podprli ustvarjalnost mladih. Premalo je konkretnih akcij in resničnega spoznanja, da je podpiranje ustvarjalnosti in napredek tehnologije pot, ki nas lahko pripelje in iz vsestranske krize. Računalništvo je specifičen program, saj na eni strani lahko ugotovimo, da se mladi lahko delno izobražujejo že doma, saj imajo nekateri že opremo in pridejo že z nekim znanjem v šolo. Če bi imeli več prostora, bi tem učencem lahko nudili več in stimulirali njihovo ustvarjalnost že na šoli.

Naša šola se aktivno vključuje v vsa republiška in druga tekmovanja in smo dosegli že vrsto dobrih rezultatov. Vse to pa pomeni, da imamo dobre mentorje, in dobre dijake. Želimo, da družba prislulne preprostim stvarjem okoli izobraževanja in okoli nekega potenja, ki obstaja in živi v bazi, med ljudmi, med učitelji, mladino, da bi stvari poenostavili in spremenili, saj brez izobraževanja ni znanja, ni znanosti in tehnologije.

BOJAN PRESTOR

To in ono o grajskih usodah!

Kakšna bo osnovna in prihodnja namembnost dveh »viških« gradov – turjanskega in polhograjskega je nedvomno naloga naše in širše družbene skupnosti. O tem je ob skupščinski obravnavi gradiva – Prikaz stanja o aktivnosti na področju naravne in kulturne dediščine v občini, stekla tudi beseda. Še več. Sprejeti so bili tudi sklepi, da se z aktivnostmi nadaljuje. Občinski komite za družbene dejavnosti je pripravil kratek opis teh gradov vključno s stanjem komunalne opremljenosti. Navedena so bila vsa planirana vlaganja po srednjeročnem planu ljubljanske in republiške kulturne skupnosti ter ocenjena možna raba gra-

dov. Glede na to, da se muzeji v našem mestu srečujejo z veliko prostorsko stisko in bi kazalo preveriti njihov interes za uporabo teh prostorov je bilo gradivo posredovano tudi na raven mesta. Žal, do sedaj poseben interes za koriščenje teh grajskih prostorov ni bil izražen.

Polhograjski graščinski kompleks je naša skupščina že razglasila za kulturni in zgodovinski spomenik ter naravno znamenitost. Kakršnokoli program, ki se bo odvijal v tem gradu pa mora biti prilagojen kulturnim in zgodovinskim značilnostim. Oglasilo se je že nekaj kandidatov. Večina izmed njih je iz različnih razlogov odstopila. Programe dveh resnejših kandidatov pa je občinski izvršni svet že obravnaval in žal ugotovil, da njihov program nima realnih osnov. Pogovorjeno je, da se izvede javni razpis za pridobitev novih možnih uporabnikov.

Tolikšnega interesa pa za turjanski grad dosedaj ni bilo zabeleženega. Ne glede na to, pa je komite nadaljeval dela pri njegovem varovanju oziroma usposobitvi za minimalno turistično ponudbo. V fazi osnutka je že sprejet odlok o razglasitvi turjanskega kompleksa za kulturni, zgodovinski spomenik in naravno znamenitost. Pripravljen je bil program usposobitve gradu za obisk javnosti in že omenjeno minimalno turistično ponudbo. Dela so bila ovrednotena na 60 milijonov, pri čemer naj bi polovico sredstev prispevala Ljubljanska kulturna skupnost, del pa republiška. Vendar pa so prav zaradi pomanjkanja sredstev vse večje aktivnosti prenešene v prihodnje leto. V pripravi pa je tudi imenovanje Odbora za prenovo gradu Turjak. Po vsej verjetnosti pa bo v prihodnje potrebno na način, kot je opredeljen za Polhov Gradec poiskati bodočega uporabnika prostorov.

